

DEKLARACJA FILADELFIJSKA

Deklaracja dotycząca Celów i Zadania Międzynarodowej Organizacji Pracy
Generalna Konferencja Międzynarodowej Organizacji Pracy spotykając się na swojej Dwudziestej-szóstej Sesji w Filadelfii, niniejszym przyjmuje, 10-tego maja 1944 roku Deklarację celów i zadań Międzynarodowej Organizacji Pracy i zasad, które powinny inspirować politykę Krajów Członkowskich.

I

Konferencja potwierdza podstawowe zasady, na których Organizacja się opiera, a w szczególności, że

1. praca nie jest towarem;
2. wolność słowa i stowarzyszeń są zasadnicze dla trwałego postępu;
3. nędza gdziekolwiek, stanowi zagrożenie dla dobrobytu wszędzie;
4. wojna przeciwko niedostatkowi wymaga prowadzenia jej z nieubłaganą siłą w każdym kraju oraz przez ciągły i zgodny międzynarodowy wysiłek, w którym reprezentanci pracowników i pracodawców, ciesząc się statusem równym jakie mają rządy, łączą się z nimi w swobodnej dyskusji i demokratycznej decyzji z wizją promowania powszechnego dobrobytu.

II

W przekonaniu, że doświadczenie w pełni pokazało prawdziwość stwierdzenia w Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy, że trwały pokój może być utrzymany tylko na podstawie sprawiedliwości społecznej, Konferencja potwierdza, że

1. wszyscy ludzie, bez względu na rasę, wyznanie czy płeć mają prawo dążyć zarówno do materialnego dobrobytu jak i do rozwoju duchowego w warunkach wolności i godności, gospodarczego bezpieczeństwa i równych możliwości;
2. osiągnięcie warunków, w których to będzie możliwe musi stanowić centralny cel polityki krajowej i międzynarodowej;
3. cała polityka krajowa i międzynarodowa jak i podjęte kroki, w szczególności te, które mają gospodarczy lub finansowy charakter powinny być podejmowane w tym świetle i akceptowane tylko tak dalece jak mogą one promować, a nie utrudniać osiągnięcie tego podstawowego celu;
4. powinnością Międzynarodowej Organizacji Pracy jest podejmowanie i rozważanie całej międzynarodowej polityki gospodarczej i finansowej oraz działań w świetle tego podstawowego celu;
5. w spełnieniu zadań powierzonych Międzynarodowej Organizacji Pracy po rozważeniu wszystkich odpowiednich gospodarczych i finansowych czynników, może ona do swoich decyzji lub zaleceń włączyć inne rozwiązania, które uzna za właściwe.

III

Konferencja podejmuje uroczyste zobowiązanie się Międzynarodowej Organizacji Pracy do popierania wśród narodów świata programów, które mają na celu osiągnięcie;

1. pełnego zatrudnienia i podniesienia standardów życia;
2. zatrudnienia pracowników w zawodach, w których mogą oni znaleźć satysfakcję z najpełniejszego wykorzystania swoich umiejętności, spełnienia się i dadzą największy wkład do wspólnego dobrobytu;
3. zabezpieczenia, jako środków do osiągnięcia celu i przy odpowiednich gwarancjach dla wszystkich zainteresowanych, możliwości szkolenia i przemieszczania się, włączając w to migrację z powodu pracy oraz osiedlania się,
4. polityki dotyczącej płacy i zarobków, godzin pracy i innych warunków pracy obliczonych na zapewnienie sprawiedliwego podziału owoców postępu dla wszystkich oraz minimalnego wynagrodzenia dla wszystkich zatrudnionych oraz gdy konieczne będzie takie zabezpieczenie;
5. efektywnego korzystania z prawa do rokowań zbiorowych, współpracy zarządu z pracownikami w celu ciągłego ulepszania efektywności produkcji, współpracy pracowników z pracodawcami w przygotowaniu i stosowaniu zamierzeń społecznych i gospodarczych;
6. poszerzenia działań w zakresie zabezpieczenia socjalnego, by zapewnić podstawowe dochody wszystkim, którzy tego potrzebują oraz wszechstronnej opieki medycznej;
7. właściwej ochrony życia i zdrowia pracowników we wszystkich zawodach;
8. środków dla ochrony dzieci i macierzyństwa;
9. środków dla właściwego wyżywienia, mieszkania oraz możliwości odpoczynku i kultury;
10. zapewnienia równości w kształceniu się i możliwości zdobywania zawodu.

IV

Przekonana, że pełniejsze i szersze wykorzystanie światowych źródeł produktywności niezbędnych do osiągnięcia celów ustanowionych w niniejszej Deklaracji może być zapewnione przez efektywne działanie międzynarodowe i krajowe, włączając w to działania na rzecz rozszerzenia produkcji i konsumpcji, uniknięcia gwałtownych gospodarczych fluktuacji, promowania gospodarczego i społecznego postępu mniej rozwiniętych regionów świata, zapewnienia większej stabilności cen światowych na podstawowe produkty oraz promowania wysokiej i trwałej wymiany handlowej. Konferencja zobowiązuje się do pełnej współpracy Międzynarodowej Organizacji Pracy z tymi międzynarodowymi instytucjami, którym można powierzyć współodpowiedzialność za to wielkie zadanie oraz za promowanie zdrowia, edukacji i dobrobytu wszystkich narodów.

V

Konferencja potwierdza, że zasady ustanowione w tej deklaracji są w pełni stosowalne dla wszystkich narodów, podczas gdy sposób ich zastosowania winien być określony stosownie do stanu rozwoju społecznego i gospodarczego osiągniętego przez każdy naród, stopniowe stosowanie do narodów, które ciągle są zależne jak również do tych, które już osiągnęły samorządność i dotyczy to całego cywilizowanego świata.